

ната, малкият човѣкъ пѣкъ представя вселената, изявена въ микроскопическа форма. Затова, именно, наричатъ човѣка микрокосмосъ или малка вселена. Значи, всичко, което ни обикаля, всичко, което става въ външния свѣтъ, има отражение и въ човѣка, когото наричатъ малка природа. Ако човѣкъ представя вселената въ миниатюръ, кжде, въ сжщность, се намира той? Главната квартира на човѣка е нѣкжде въ тѣлото му, но кжде, именно, той самъ трѣбва да си отговори. Това е задача, която всѣки самъ трѣбва да реши. Понѣкога човѣкъ чувствува, че живѣе въ главата, нѣкога — въ сърдцето. Въ сжщность, той не е нито въ главата, нито въ гърдитѣ, нито въ стомаха. За да си отговорите отчасти на този въпросъ, не се отказвайте изведнѣжъ отъ старитѣ си разбирания. Турете старитѣ разбирания подъ краката си, новитѣ — въ главата, а реалнитѣ — въ сърдцето. Значи, идеалнитѣ нѣща ще поставите надъ главата си, а тия, които предстоятъ за реализиране — въ сърдцето. Ако не вложите въ сърдцето си една добра мисълъ, тя не може да се приеме и отъ ума. Ето защо, вложете доброто въ сърдцето си, за да се приеме отъ ума и реализира чрезъ волята. Ако една добродетель не мине презъ сърдцето и презъ ума, тя не може да се реализира.

Казвате: Каква полза ще ни принесе реализирането на една добродетель? — Ще бжде те здрави. Всѣка идея, всѣка добродетель, която може да се реализира, допринася нѣщо